

linier, have en Lønning varierende fra 1 Kr. 80 Øre til 2 Kr. 50 Øre pr. Dag, ligeledes med en Arbejdstid, der er fra 2—4 Timer over den almindelige. Jeg skal pege paa, at Telegrafarbejderne ere lønede med 2 Kr. 30 Øre pr. Dag. For Depotarbejderne er Lønnen 1 Kr. 80 Øre til 2 Kr. 20 Øre pr. Dag med en Arbejdstid, der til Tider har naaet op til 18 Timer daglig. Jeg skal endvidere oplyse, at Matroserne paa vore Færger ved Statsbanerne oppebære en Betaling af 2 Kr. 65 Øre daglig med en til Tider ganske ubegrænset Arbejdstid. For Rorkarlene er Lønnen 2 Kr. 13 Øre pr. Dag. For ikke-fastansatte Arbejdere varierer Lønnen fra 1 Kr. 80 Øre til 2 Kr. 50 Øre, pr. Dag. Stationskarlenes Løn er 1 Kr. 63 Øre til 1 Kr. 97 Øre daglig. Endvidere have Led- og Sporskiftepassere en Løn, der er nede fra 1 Kr. 10 Øre til 1 Kr. 30 Øre à 2 Kr. 20 Øre pr. Dag. Naar man betænker, at det er Mennesker, hvis Gerning kræver den største Agtpaaagivenhed og Paa-passelighed, og af hvis Paapasselighed hver Dag Hundreder, maaske Tusinder af Menneskeliv afhænge, tror jeg, at enhver i dette høje Ting vil indrømme mig, at en Betaling af 1 Kr. 20 Øre til 2 Kr. 20 Øre pr. Dag for en Arbejdstid, der til Tider naar op til 23 Timer i Træk, er saa skandaløs, at man her vistnok har sat Rekorden med Hensyn til at regne Arbejderen og hans Fornødenhed til det mindst mulige. Det er den danske Stat, det er de høje Ministre, der bære Ansvaret, og det er dem, der komme til at bære Tidernes Dom for disse Forhold.

Jeg skal endvidere tillade mig at pege paa, at for Orlogsværftets Vedkommende beskæftiges de mange Arbejdere, dels som faste og dels som Daglejere. Deres Løn er 2 Kr. 40 Øre pr. Dag; tidligere 2 Kr. 20 Øre, men ved et Tillæg, som ved dette Tings Velvilje blev bevilget Marineministeren, blev der lagt 20 Øre paa pr. Dag. Mange af disse Mennesker ere beskæftigede ved et Arbejde saa svinsk, sundhedsfarligt og modbydeligt, at man skal lede længe for at finde Mage dertil. Jeg tænker her paa de Arbejdsmand, der ere beskæftigede med Skrabning af Skibene indvendig i de Rum, som opstaa mellem Skibets Yderside og Inderside, et Arbejde, der er i den Grad svinsk, at selv det sværeste Tøj bliver gennemtrukket af Olie, Rust og andet Snavs, som trænger lige ind til det bare Skind. Luften her er af en saadan Beskaffenhed, at end ikke Lygterne ere i Stand til at brænde dernede i mere end et vist Antal

Minutter. Det gaar ofte saaledes til derude — den højtærede Marineminister ved det og kan bekræfte Rigtigheden deraf — at en Mand maa staa med to Lygter for oven ved Aabningen til det Rum, nede i hvilket Arbejderen ligger, medens der er en 3dje Lygte nede hos Arbejderen. Naar den har været en Tid dernede, gaar Flammen paa Grund af den daarlige Luft ud og maa hejses op, og en ny hejses ned. Det gaar saa hurtig for sig, at det er nødvendigt at have 3 Lygter parate for at holde dem vedlige med Lys, som ligger nede i disse Rum og arbejde. Ganske vist have disse Arbejdere Akkord og derved nogen Adgang til at kunne tjene en højere Løn, men de maa saa ogsaa særlig anstrenge sig derfor. Det bevirker, at fattige Familiefædre ofte søge at holde længere ud i disse Rum, end de have godt af. Det hører til Hverdagsbegivenhederne ude paa Orlogsværftet i den Tid, Skibene skræbes, at Arbejderne hejses op bevidstløse, og at der maa anvendes forskellige Medikamenter for igen at bringe dem i Live. Det gaar saa vidt, at Orlogsværftet har været nødsaget til at lave sig et Apotek for at kunne have disse Medikamenter ved Haanden for at hindre, at Arbejderne dø som Fluier. For dette Arbejde bydes der 2 Kr. 40 Øre pr. Dag plus den Adgang til Akkordfortjeneste, som jeg har nævnt.

I Almindelighed er Arbejdslønnen 2 Kr. 40 Øre paa Orlogsværftet. Ser man hen til, hvad andre Skibsværfter i Landet betale, tager dette Forhold sig endnu grøllere ud. Jeg skal saaledes oplyse, at et andet stort Skibsværft, Burmeister & Wain, betaler deres Arbejdsmand en Timeløn af 27—33 Øre. Det er ikke saa lidt mere end det, den højtærede Marineminister, der i Aaringer har forestaaet dette Embede, har fundet sig foranlediget til at byde sine Folk. Et andet Værft her i Byen: „Kjøbenhavns Flydedok“, betaler sine Arbejdere en Løn af 29—35 Øre pr. Time. Jeg skal som en Kuriositet nævne, at denne Løn er ansat efter en Voldgiftskendelse, der er afgiven af den nuværende Indenrigsminister, Hr. Bramsen. Jeg haaber, at det samme Skøn over Arbejderforholdene, den højtærede Indenrigsminister som Privatmand anlagde, i det mindste ogsaa maa blive anlagt nu, da Hr. Bramsen er bleven Ekscellence. Paa Helsingørs Værft betales der en Løn, som varierer mellem 29—33 Øre pr. Time. Jeg vil tillade mig her at spørge dette høje Ting, om der ikke nu kunde være Anledning til at faa ændret disse Lønninger, saaledes at